

FJÄRDE SÖNDAGEN EFTER TRINITATIS

DOMINICA QUARTA

III Årg Högm. Matt 7:1–6. Predikan av Lars Borgström (LFS)

RÄTTA OCH ORÄTTA DOMAR

DU SKALL INTE DÖMA

Jesus har lärt sina lärjungar genom alla tider att be *"Förlåt oss våra skulder, såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro"* (Matt. 6: 12). En kristen skall aldrig vägra någon förlåtelse. Ett oförsonligt sinnelag hör hedendomen till. Den som är kristen vet sig stå i en oändligt stor tacksamhetsskuld till Gud. Skulle Gud döma såsom Hans rättvisa kräver och våra synder har förtjänat, skulle vi alla gå den eviga förtappelsen till mötes. Detta vet varje kristen, men han har också fått se hur Gud älskat världen och utverkat förlåtelse genom sin Son. Att ha fått möta Guds nådefulla kärlek, att veta sig fullkomligt förlåten, leder ofelbart till att man själv genast vill förlåta andra.

På samma sätt, fast omvänt, förhåller det sig med dömandet. En Jesu lärjunge skall inte döma sin nästa. *"Ty med den dom som ni dömer med, skall ni bli dömda"*. Gud kommer alltså inte visa nåd emot den som själv är hård och dömande mot sina medmänniskor. Här må varje människa pröva sig själv så att hon inte kommer under domen! Men, finns det då ingen gräns för förlåtandet efter vilken jag har rätt att döma? kanske du undrar. Nej, sjuttio gånger sju gånger skall du förlåta (Matt. 18: 22).

DU SKALL DÖMA

I 5 Mos. 13: 5 står det hur de falska profeterna skall behandlas: *"Den profeten eller den som har drömsyner skall dödas, ty han predikade avfall från HERREN, er Gud"*. Detta är nu inte ett utslag av att GT skulle vara mer lagiskt än NT. Även kärlekens apostel Johannes är oförsonlig mot de falska lärarna: *"Om därför någon kommer till er och inte för med sig denna lära (d.v.s. Kristi), så skall ni inte ta emot honom i ert hem eller hälsa honom välkommen"* (2 Joh. v. 10). Intoleransen mot den falska läran bland Guds folk är densamma tiderna igenom, såväl före som efter Jesu fullbordade verk. Skillnaden är att under gammaltestamentlig tid utgjorde Guds folk en teokratiskt styrd geografisk nation, Israel. Därför var det nödvändigt att även i det yttre hålla nationen ren från falska profeter, avgudadyrkan m.m. I det nya förbundet är kyrkan däremot ett andligt rike som består av alla människor över hela världen som tror på Kristus. Därför kan och skall vi inte i yttre mening åtyda alla gammaltestamentliga samhällslagar som gällde nationen Israel (t.ex. 5 Mos. 13: 5). Men själva saken, bestraffandet och undvikandet av de falska lärarna, är för evigt gällande. Endast medlen för detta skiftar.

Inget överseende skall alltså visas de falska lärarna. Det vore kärlekslöst mot de troende, särskilt de svaga i tron som lätt kan föras vilse, att låta de falska lärarna predika ostört och oemotsagt. Guds Ord uppmanar oss att träda upp emot dem: *"Du människobarn, profetera mot Israels profeter som*

profeterar. Säg till dem som profeterar efter sitt eget hjärta: Hör HERRENS ord!" (Hes. 13: 2). (Se även vad Paulus skriver i 2 Tim. 4: 1-2). Villolärarna skall inte skyddas utan tvärtom namnges så att var och en får möjlighet att ta sig i akt för dem som kommer med falsk förkunnelse. Så gör Paulus då han uttryckligen varnar för Hymenus och Filetus (2 Tim. 2: 17-18) och Alexander (2 Tim. 4: 14-15).

Här gäller det naturligtvis att vara taktfull utan att brista i fasthet. Sker tillrättavisandet av motståndarna i ödmjukhet, då kan de kanske komma "till insikt om sanningen och nyktra till och slippa loss ur djävulens snara, där de hålls fångna, så att de gör hans vilja" (2 Tim. 2: 25-26).

SE TILL ATT DU INTE SJÄLV BLIR DÖMD

Den synd som Jesus talar om är att ha en bjälke i ögat. Bjälken medför ett svårt synfel som består i att man saknar självkänedom och samtidigt kräver hög moral av andra. Flisorna i andras ögon märker man, men inte bjälken i det egna. Jesus vill att det skall vara på motsatt sätt bland oss kristna. Han vill att vi skall vara stränga mot oss själva och milda mot andra. Samtidigt vill Han att vi skall leda andra till rätta. Men för att kunna göra detta måste vi först befria oss själva från dessa fel. *"Ta först bort bjälken ur ditt eget öga! Då kommer du att se så klart att du kan ta ut flisan ur din broders öga"*.

Men hur skall vi bli kvitt den skuld som vi gjort oss skyldiga till genom vårt egenrättfärdiga dömande av andra? Finns det förlåtelse att få? Ja, det gör det! Din stora bjälke, som du haft i ögat och som fått dig att så högmodigt döma andra, den bar Jesus på sina axlar längs smärtornas väg. Den spikades fast som tvärbjälke på träpålen på Golgata. Ångra därför din egenrättfärdighet och ditt högmodiga dömande, och kom till Frälsaren med din bekännelse, så är allt dig förlåtet. På korset sonades all världens synd i Jesu blod. *"Så finns nu ingen fördömelse för dem som är i Kristus Jesus"* (Rom. 8: 1).